

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. P. F. Ioannis Nider Ordinis Prædicatorum Theologi De
Reformatione Religiosorvm Libri Tres**

Nider, Johannes

Antverpiæ, 1611

VII. Manifestat IV. fructum, qui est, holocausti veri oblatio. Vbi docetur, quomodo totaliter se Deo per Religionis ingressum immolet per tria substa[n]tialia Ordinis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-45728](#)

C A P V T VII.

Manifestat quartum fructum, qui est holocausti veri oblatio. Vbi docetur quomodo homo totaliter se Deo per Religionis ingressum immolet per tria substantialia ordinis.

QUARTVS fructus est, holocausti veri oblatio; quæ consistit nedum in dimissione mali (in quo præcedens fundatur utilitas) sed etiam in exhibitione & traditione perfecti sui. In genere enim homo tria quodammodo bona habet: res exteriores; corpus, cuius potior delectatio consistit circa venerea; & animam, cuius cacumen est voluntatis libertas. Quæ omnia, profitendo Religiosus Deo sacrificat per obedientię votum. Hic enim est felix trinarius, quæ commendant Philosophi, laudant Sancti, & quem sacra Scriptura comprobat tam in veteri quam in novo Testamento. Comendant, inquam, Philosophi numerum ternarium, ita dicente eorum Principe, in principio cœli & mundi: Per hunc quidem numerum, scilicet trinarium, adhibemus nosipso magnificare Deum vnum, eminentem proprietatis eorū quæ creata sunt. Quæ verba S. Thomæ tractans i. Sent. dist. 3. qu. 1. s. Thom. dist. 3. q. 1. att. 4. ad. 1. sic exponit, dicendo, quod secundum Com-

*In quo con-
sistat ratio
holocausti.*

*Cur genti- mentatorem non intendit Philosophus tri-
les ternario nitatem personarum in Deo ponere, quia
numero Philosophi ad hoc non venerunt: sed pro-
Deos hono- rauerint.*

pter hoc, quod in omnibus creaturis appa-
ret perfectio in trinario; sicut in principio,
medio, & fine. Ideo antiqui honorabant
Deum sacrificiis & orationibus triplicatis.
Constat autem quod dare temporalia sua
bona Deo, primum bonum est: corpus man-
cipare castitati, melius est; quia non est con-
digna ponderatio continentis animae: sed
optimum est, etiam animam per obedien-
tiam offerre Deo. Laudant numerum tri-
narium Sancti; ut Augustinus lib. De iudi-
cio faciendo dicit, tractas illud Psalmi, *Quid
retribuam Domino pro omnibus que retri-
buit mihi?* Indicabo tibi, o homo, quid sit
bonum, & quid Deus requirat a te. Utique
facere iudicium, & diligere misericordiam,
& solicite ambulare cum Deo tuo. Tria
haec sunt, quae offerre debes: quia & Deus
qui Trinitas est, non nisi trino sacrificio di-
gne* placari potest. Diligit autem misericor-
diam, qui temporalia dat pauperibus: facit
iudicium, qui per castitatem cum Apostolo
castigat corpus suum, & in seruitutem redi-
git; & cum Iob pactum facit cum oculis suis,
ne cogitet quidem de virgine. Sed solicite
cum Deo ambulat, qui mandata Regulae &
confi-

*Tria Deo
vero offe-
renda.*

Augustin.

* diligi

constitutionum, per obedientiam attentè custodit. Hinc B. Bernardus in Sermone de purificatione B. Mariae virginis, dicit: Sed quid fratres nos offerimus, aut quid retribiimus illi, pro omnibus quæ retribuit nobis? Ille pro nobis obtulit hostiam pretiosior rem quam habuit; nimirum qua pretiosior esse non potuit. Et nos ergo faciamus quod possumus, optimum quod habemus offreren tes illi, quod sumus, utique nosmetipſi. Et post pauca; In oblatione illa Domini tres fuſſe leguntur; Ioseph scilicet, Maria, & Christus: & in oblatione nostra tria nihilominus à Domino requiruntur. Sacra insuper Scriptura trinarium talem approbat. Nam tres illi Reges Euangelici, aurum, thus, & myrrham obtulisse Regi summo leguntur: quia in auro, thesaurus rerum; in myrrha, carnis mortificatio; & in thure, voluntatis obedientia designatur. Hinc est, quod in veteri Testamento Religiosi figurabantur per Nazaræos perpetuos, quales fuerunt Sampson & Samuel. Debebant autem Nazaræi tempore toto, quo tales erant, scilicet diuino cultui totaliter consecrati, tria facere, ut habetur Num 6. A mortuis, etiam amicis, non contaminari; à vino & omni quod inebriare potest, abstinere; & nouacula capite non radi. Per quæ, ut Glossa ibidem innuit,

B. Bern.
Serm. 3.

X 2 seque-

sequestratio à temporalibus rebus interditur, fomentum luxuriæ in vino prohibetur, & obedientia iniungitur, per quam nec dolo nec malitia cogitationibus mētis quis polluatur. Facit igitur, qui Religionem approbatam profitetur debite, se verissimum

*Holoauſtū
omnia ſa-
crifita ex
cellit.*

Leu. 6. 9.

veteri Testamento omnia excellebat sacrificia triplici de cauſa, ut tangitur Leuit. 6.

Quia ſine macula eſſe debuit, ſcilicet, non debile vel languidum, aut re immunda contactum, per quod contagium terrenæ ſubſtatiæ figuratur. Debuit eſſe masculus, numquam femina: per quem carentia venerea delectationis intelligitur. Et oportebat totaliter incendi Deo: per quod obedientia, quæ nihil ſibi propriæ voluntatis retinet, innuitur. Dicitur enim holocaustum, ſacrificium totaliter incensum ad honorem diuinum; ab ὅλον, quod eſt totum, & καῦμα, quod eſt incendium. Per quod etiam assignabatur, quod anima offerentis debebat totaliter resolui ſeu referri in amorem diuinum, ſecundū illud Deut. 6. Diliges Dominum Deum tuum ex toto corde tuo, & ex tota anima tua, & ex tota fortitudine tua, ut Nicolaus de Lira ad litteram exponit, Leuitic. 1. Per cor enim, voluntas; per animam, sensualitas, & per fortitudinem, executiua

Deut. 6. 5.

cutiuia potentia exterior intelligitur. Quæ omnia tunc & perfectè diuinæ dilectioni exhibentur, quando voluntas, obedientiâ; anima sensitua, castitate; & exterior valor, voluntaria paupertate decoratur. Exclama-
uit hanc sententiam religiosissimus ille olim ^{Obedientia}
^{virtus.}

Samuel 1. Reg. 15. contra Saülem, qui Deo non obedierat, in interfiendo & demo-
liendo ea quæ erât Amalech: Numquid, ait, 1. Reg. 15.

vult Dominus holocausta, & victimas, &

non potius, ut obediatur voci Domini? Me-
lior est enim obediëtia quâm victimæ; & au-
scultare magis, quâm offerre adipè arietum:
quoniam quasi peccatum ariolandii est, repu-
gnare; & quasi scelus idololatriæ, nolle ac-
quiescere. Super quo Gloffa dicit, & est

B. Gregorij: Melior est obedientia quâm victimæ: quia per victimas aliena caro, per

Greg. 1; 5.

Mor. c. 12.

obedientiam verò propria voluntas macta-
tur. Tanto ergo quisque citius Deum pla-
cat; quanto repressa arbitrij sui superbia gla-
dio præcepti se immolat. Ariandi verò
peccatum, inobedientia dicitur: ut quanta
sit virtus obedientiæ ex aduerso demonstre-
tur. Si enim peccatum ariandi est repu-
gnare, & quasi scelus idololatriæ, nolle ac-
quiescere; sola obedientia est, quæ fidci me-
ritum possidet, sine qua infidelis quisque

conuincitur. Vnde Salomon: Vir obediens Pro. 21. 28.

loquetur viatorias. Dum enim alienæ voci
humiliter subdimur , nosipso in corde su-
peramus. Hoc profectò holocaustum sum-
mo cum desiderio flagitabat Apostolus à
suis alumnis , cùm , antequam diceret ; *No-*
lite conformari huic sèculo, sed reformami-
ni in nouitate sensus vestri; ita præmisit:
Obsecro itaq; vos fratres per misericordiam
Dei , ut exhibeatis corpora vestra hostiam
viuentem, sanctam, Deo placentem, ratio-
nabile obsequium vestrum. tria Religionum
substantialia apertè suis inesse desiderans;
doni terreni collationem nobilem,cùm di-
cit , *corpora vestra hostiam:* deinde carnis
munditiam ad Deum relatam , cùm addit;
sanctam, Deo placentē: sanctum enim idem
est , quod mundum : & obedientiam, cùm
concludit ; *rationabile obsequium vestrum.*
Vnde Isidorus super Leuit. i. super verbo,
*Si holocaustum,*dicit: Sacrificium Deus ex-
igit , vt nobis proficiat, non sibi. Vnde , ob-
secro vos ut exhibeatis corpora vestra ho-
stiam sanctam, Deo placentem, rationabile
obsequium vestrum. Placens est ergo sacri-
ficium Deo , corporum nostrorum mortifi-
catio, qua & à peccato abstinemus, & vir-
tutes acquirimus. hoc alij plenissimè , alij
faciunt ex parte. Qui se omnino mortifi-
cant , & sèculo renuntiant , holocaustum
fiunt,

Isidor.

Quinam
spirituale
holocaustū.

fiunt, dum se totos per intelligibilem ignem
Deo offerunt, non iam terreni, sed cæle-
stes effetti.

C A P V T VIII.

Ostendit quintum fructum, qui est vita
Christi conformatio, potissimum in duode-
cim quæ Christus passus est pro nobis; quæ
Religiosus, imitando Christum, pati debet.

QVINTVS fructus est, vita Christi con-
formatio. Est enim Christi vita, inte-
gerrimum & indefectibile ac solum perfe-
ctum exemplar viuendi virtutum. De om-
nibus enim aliis dicitur in Psal. *Omnes pec-
cant.* *Psal. 13. 3.*
clinauerunt, simul inutiles facti sunt: non
est qui faciat bonū, non est usque ad unum,
sicilicet Christum. Et iterum: *Omnis homo* *Ps. 115. 11.*
mendax. Et Ioannes in Canonica sua: *Si r. Ioan. 1. 8*
dixerimus quoniam peccatum non habemus,
ipſi nos seducimus, & veritas in nobis non
est. A qua tamen sententia B. Augustinus
beatissimam excipit Virginem. Videtur au-
tem Christi vita in duobus consistere prin-
cipaliter. Primo in discursu vita Christi, se-
condo in consummatione sue passionis san-
ctissimæ, in qua omnium virtutum conclu-
dit apicem. Perfectio itaque inspicitur prima
in vita Christi. Quomodo autem Christus

*De nat. &
grat. c. 36.
Vita Chri-
sti in duo-
bus potissi-
mum con-
sistit.*

*Vita perfe-
ctio ex vita
Christi.*